

Liber

II

ut si. pen. c. j. t. h. C. de. rel. ven. l. vi. et sic no. q. nō inspl/ citur h[ic] p[ro]nep[ro]p[ri]o de quo no. s. de ele. dudū. i. Nā nō solū antiq[ue] criminā repellūt electros. s. de tē. or. c. v. l. s. etiā noua (nec mirū) fm. Jo. mo. et Arch. q[ui] res aū sui cōple/ tione p[ro]uenit ad eū casuz a quo nō poterat habere p[ro]ni/ plūm. ff. ad. l. ac/ quis q[ui] in euz. et

fa. q[ui] d[icit]ur q[ui] de re. s. **I**dem fiet si te expresse mā/ tar. scim sup. i. gl. Jo. mo. alle. ff. de/ ferui. p[re]f. Jo. p[ro]p[ri]a hoc idē. s. de re[sp]ec[ti]o. olim. s. co. li. de elec. vi/ eltra. scit[ur] et no/ na causa non so/ lum antiqua lu/ dicem repellit. de/ offici. dele. insti[tu]te (dicebat ergo Jo. mo. q[ui] sic agendo pro se. q[ui] r[es] q[ui] ius agendi no[n] recte inchoa/ tū. ff. de p[ro]g. act. l[et]t. r[es] h. si. et fa. q[ui] de re iud. abba/ te. Sic agendo perdit ius recte inchoatum ut h[ic] Jo. an.)

Si idē. s. quia sibi silentium im/ ponetur.

Expresso. Si g[ener]e dedit man/ datum ponendī et respondēdi po/ sitib[us] generā/ le sed non expie/ sit ut sic et sic re/ sponderet vel po/ neret: yr. s. eo. li. de lura. calū. c. h.

q[ui] r[es] sibi tunc ille[ct] procurat ponat vel respondeat cō/ eraria: dominus nō deterat nisi in casibus sequentib[us] et concor. opti. s. eo. lib. de ele. si compromissarij.

Rarum habente. Et sic in maleficiis locu[m] habet rat[us] habitio expressa et tacita: s. de sen. exco. cum quis. et de re. iu. rat[us] habitio. vbi de hoc. **D**ominō. Als[us] r[ati]onē non posset habere quod suo nomine factum nō est. q[ui] de reg. iur. rarum quis. vbi de hoc. Jo. au.

Dicitur consideratio[n]e. Hec est notabilis decre. et quorūd[ic]i practicabili[s] (comendat Abbas hoc de exordiū vel arengam. Jo. an.) Dūluditur ut pareat ex rubro. Secunda ibi: Si quis igit[ur]. Tertia ibi: Si vero. quarta ibi: Proviso. Quinta ibi: Sed si post. Sexta ibi: Et ramen. Domi.

Consideratio[n]e quadruplici: yr. q[ui] se[nt]entia[re] ibi: De et hoc r[ati]o.

Maioris exprimā ergo ipsius species: yr. q[ui] sta/ ruit. h[ic] Opposita. Quod fieri p[ro]p[ri]o nō obstat lapsu[rum] p[ro]p[ri]o ad p[ro]ponendas dilato[r]ias assignari: yr. in Cle. co. tl. exco. i. Differat. Nota q[ui] ista de re. locu[m] habet solum cum opponatur excommunicatio in v[er]o dilato[r]ies ve[st]iū dicā.

Agentes. Sed nō de/ fidentes (qui sunt rei necessarij de voluntaria h[ic] no.

Arch. tene q[ui] dixit. s. eo. d[icit]ur.) s. de iudi. intellectus 2. s. eo. tl. cū inter. cum similibus. **I** Pr[ed]e ex hoc assignat quatuor considerationes illius iuris. in L[et]t. L[et]t. Ligā enim quis magis ex contemptu. p[ro]p[ri]o. q[ui] s[unt] ergo. s. de sen. ex. p[ro] tuas. n. **P**ericulus. q[ui] est tam in ex/ cōlectato q[ui] in co/ munitate de ele/ ex. mi. illud. e. rit. si celeb[ra]t cu[m] s[ic] o. **C**onsumma/ tio. Ob. quā solū excōlectato q[ui] ab ho[mo] p[ro]p[ri]o (de hor/ e. q. epis. et. xvij. Addit/ o. q. iij. de presby/ terorum Arch. p. **C**onsumptio. Oliz erat duplex l[et]ta: alia ciuitatis. alia comunitatis. (et hec est melior fm. Hosti. qui di/ cit q[ui] qdā accus/ at publice ve/ tula et cura. infi/ de tute. circa fm. Quidam clu/ les ve[st]iū ludicre et ar/ biterari. ff. de lu/ di. cū p[ro]ces. iij. q/ vā. h[ic] r[es] s. d[icit]ur. Quidā cōcōs ve[st]iū officium p[er]curatorij et re/ stū r[ati]o. Jo. an.) Et intelligas cō/ munibus nō solū iudicialibus. sed etiam extatibus alius ybi de sp/ soz. virilitate aga/ tur. erunt (g[ener]al/ s. de apost. b[us] q[ui] sanctaz. in sp[irit]ualibus aut nō est dubiu[m] eos repellit: q[ui] ra/ liū capaces nō sūr de era. et q[ui] cū bone. de ele. ex. mi. po/ stulat[ur]. s. cū illib[us]. et h[ic] fm. Hosti. innuit s[ic] b[us] cōmu/ nibus. quasi dicit ocs accus qui alijs hominibus sūr cōmunes: exco[ci]at[ur] s[ic] interdict[um]: p[ro]p[ri]o de ipso q[ui] t[ra]nit[ur] ve[st]iū. et addit q[ui] d[icit]am. q[ui] de sen. exco. decernimus. q[ui] **D**icitur. Que semp[er] crescit. p[ro]p[ri]o. q[ui] ois eras. ex. q[ui] p[ro]p[ri]o. D[icit]ur. p[ro]p[ri]o. (r[ati]o in aut. de nup. h[ic] mitiles. coll. iiiij. No. semp[er] ex/ stē.) **I** P[ro]p[ri]o. xlvi. d[icit]ur. **S** Noxā. del[ict]o etiā asticis. et in etiā p[ro]p[ri]e tūlūtē debet admitti talia exce/ pto et seruari forma q[ui] se[nt]entia[re]: yr. q[ui] de sen. exco. decernim[us]. v[er]o. **D**ifferet. Cōtra id. s. de do. et p[ro]p[ri]o. s. s. si cer/ pe. l. qdā cōsultauerūt. et **S** fatigari. Cōtra id. s. ap. ve[st]iū debet. s. co. li. de offi. ordi. ve[st]iū. ligantes. **I** Irrepsit. i. la[ter]erūt inuisit. C[on]de ep[ist]ola. et c[on]tra repetita. (Jo. mo. alle. ff. de cōst. p[ro]p[ri]o. qui aut. h[ic]. Arch. alle. xij. Addit/ o. iij. d[icit]ur. c. vlt. l. d[icit]ur. quecumq[ue] pentēs. iij. q[ui] i. h[ic] patet. h[ic] eo. li. de penti. felicit[er]. i. responso. Jahan. an.) **3** **D**edela. Nō q[ui] medicamina morib[us] r[ati]o ad hoc. l. d[icit]ur. ve[st]iū. confritereretur. s. de iura. calum. cetero. in s[ic]. ten. hec constitutio. Inno. consti. in pris.

De exceptionibus

Ti. XII

a Si q̄s vel s̄l q̄s ff. de s̄. sig. l. j. et dixi. s̄. e. li. de elec. generali. **b** Opponit. Incligas in vna dilatoce (Inno. Idē Pe. Ab. Boari. et Jo. mo. et Guili. in spe. de dila. q̄. i. t. sed et si sub. v. illud quoq; et dicebat Ab. hoc patere ex eo q̄ i. vim gemitio ne pot q̄ p̄poni Jo. an.) quod p̄ lugitora et inferiora p̄batur. si enīz oria p̄bat. si enīz op̄ponit: specie illi? et nomen p̄ponat: ut si dicat electo excōcatoris exprimat: et sciturus eam rem se deferre ne majori. et ab excōcatoris electo: et debere in publicam notionem quam intra octo dierum spātū dabis compētens dilato: q̄ h̄ perit tūs oppo nentis opositi: one no p̄bat et ecōuerso. vbi autem differunt no p̄le. ad hoc. s̄. de p̄ca. in insinuacione. Et dicitur oponat coram quocunq; iudic. Ad. ce (etiam si in curia romana fīm Hosti. Jo. mo. et Ar. ch. et Bī. in pal. s̄. sed et si. vbi et in v. pone inuenies h̄c generale in cibis dilatois causaz que ibi vertuntur: q̄ no dāt in illis dilatio ex curia ad p̄bāti. et vt. etia scripti. s̄. d. ap. c. i. in p̄n. alle. Dic. s̄. de p̄ul. etiā olim elem̄. vel fīm cu h̄ no nob̄ q̄dāti: q̄ suū sibi p̄stū i. sufficiet. de sen. ex. multer. s̄. i. et cu illo. Jo. ordinari vel delegato ecclastico et sculari: vt. s̄. dicit: nec intelligi dilatatio h̄iū decret. locū h̄e: vbi negatur iurisdictio: ve si dicit imperatū rescripti p̄ ex. cōcata. s̄. co. li. de rescrīp. c. i. ibi enim no principaliter de acto p̄sona ut h̄e querit: s̄. de iurisdictio. et sic de dilato locum non habet. (Iē. ne locū habet q̄a exceptiū de excōmunicatiōe iudicis v. restis. runc enī assignabat dilatio congrua p̄deratis circumstantias fīm Arch. al. no. de p̄ci. dleccos Jo. an.)

c Specie. Hoc iō dicit: q̄ duplex est excōcatoris. altera aut agendo repellit. malo. altera non. s. minor. s̄. q̄. engelerudam. s̄. de sen. excō. si quē. vbi de hoc. no q̄ sufficit in genere alioq; p̄poner q̄n quelibet specie generis illū non sequit effectū ad quē p̄ponitur: q̄ no licet cu alterius dāno i. Incerto vagari. s̄. co. li. de rescrīp. c. i. de ecē. vt. cu duas. ff. de iur. p̄co. dixit. sed videt q̄ alibet generis species sufficit. ff. de pe. here. Iē. venit. s̄. a. q̄. ff. de admī. tu. q̄dā decedens. s̄. si.

mē q̄ d. **D** Nomē. Propriū et appellariū: vñ salte nomen dignitatis. sic dicit lex q̄ in cāto criminē de dolo sc̄ no op̄poerit vagari. ff. de dolo. s̄. f. t. l. s̄. Nomē autem ideo debet exp̄mī fīm Ber. vt sc̄atur an sit ordinarius an delegatus: quia s̄. est delegatus: et excōmunicato illius exhibeat sine iurisdictiōis delegatiōe: nō staretur talis excōcatoris. de offi. dele. in ture. sed i ordinario hoc non requiritur. Et per hanc literā vñ detur q̄ non sufficiat opponenti pbare et actor sit de nuncclaris excōmunicatis. Lamen no. Hosti. s̄. de offi. si. dele. prudentiā. q̄ credit sufficeret ad excōcatoris p̄bandā denūciatiōe p̄bāti. **S**z est lēta. Apertissimis. et indubītatis et claris. C. de p̄ba. sc̄iant. i. q. viii. quisq; . t. c. sci. ant. **K** Documentis: id est instrumentis vel restibūs de resti. co. gen. peruenienti. ff. de fide instru. l. i.

L Qd. i. quā excōmunicatiōe. m. **A**cro. Oliginalis. n. **D**eb. illis: quibus p̄posita fuit exceptio quousq; procedit in principali. de p̄ci. auditib. (de do. Addi. et cōtū. cu dleccit in fī. Hosti.) o. **C**laratione. Jura mēto p̄missio (lez an cōdemnationē Jo. an.) de hoc z d. Addi. his que vi metus causa fuit. c. vi. p. **C**ōdemnās. Incligas hoc nisi errore probabili excusareretur: vt. s̄. de senten. ex. com. factio. s̄. co. lib. de elec. c. i. in fī.

enīm pbationū copia no debeat agustari. xlii. q. ii. q̄. quia tū ista exceptio maliciose frequenter opponebatur. et est odiosa. Ideo refringēda fuit poti⁹ q̄ laxida. v. de elec. tua in fī. de regu. u. odia. cum sūla concor. ad idem. s̄. co. li. de resti. spo. frequens. et q̄ de sen. excō.

soler. Si ergo no haber probatio/ nes raccat (cum) Additio/ donec v. deat se habere probatis ones sic prop̄/ cas et huius termi no satis fieri pos sit cum in qualis bet p̄c. i. t. hoc possit: vt. in p̄n. capili. (Jo. an.) iij. q. viii. pleriq; etia si s̄. cōps. viii

q̄. s̄. i. t. et. e. placuit. no. enī Ber. t. de sen. ex. com. solec (t. hic Jo. mo.) q̄ licet sine causa maior dilatio non debar dari i. hoc casu. tū causa cognita maior dari poterit ex illa clauſula si q̄ mihi iusta causa tē. ff. ex. q. cau. ma. l. ii. in fī. Sed p̄mūver⁹ videt: cu no p̄rebat ius ad uerfarū. Ar. s̄. de p̄ci. ex. insinuatiōe. (p. hoc fa. q̄. tē. Additio rato p̄t oppont ut sequit. et hoc tenet Fran. Inducens etiā rōtē: q̄ istud est pullegium actoris q̄ sibi re. h. o. o. dīs no p̄bāti p̄dēcēt in exp̄positiōe q̄ pullegium iudex auferre no pot. alle. xxvij. dl. de his. Sp. q̄ dicam fīm cum de sen. excō. romana. sup glo. antepe. et vi. q̄ dixi. s̄. de offi. ordi. romana ad fī. sup glo. licet Jo. an.) **S**z Questio quas quare no dant h. xv. dīs licet de resti. spoli. frēquens: Dic q̄ in dilatatiōib. q̄ dant a ture: voluntas ē p̄ ratione. sic enī poterat. xv. vel. x. vel etiam min⁹ dāre. et facit q̄ rectari sole. s̄. de rescrīp. si quando. ff. de legi. l. no omnium. Vel dīc fīm Hosti. hoc ideo statuim fīm usq; quia de excōmunicatiōe hominis solez debet fieri instrumentū. s̄. de sen. excō. cu medicinalis. sed de spoliatione no. et ideo no est mīrum si longior ibi da est dilatio. ad hoc. fī. de pig. l. cōtra hīs in fī. **S**z qua re saltem in excōmunicatiōne iuris no statuebant. ff. dīs de q̄ no sit instrumentū. imo est necessi pbare factū. Dic fīm q̄ idē sacram diversis mēsuris meriti non debet. Et quod vno dīcēt: de alio intelligi debet. s̄. de p̄st. trātato maxime cu circa p̄cipiale non fiat p̄cūdūctūm actoris. vel dīc verius vt p̄mo dīx.

h Copiato. s̄. eo. li. de resti. spo. c. frēques. et ibi vñ. p̄co. de hoc. (in glo. quia dies. t. h̄e reperas q̄d no. ibi Addi. s̄. ultima de termini pbationes fieri posse q̄ hī no. Inno. et Hosti. Jo. an.) **I** Apertissimis. i. indubītatis et claris. C. de p̄ba. sc̄iant. i. q. viii. quisq; . t. c. sci. ant. **K** Documentis: id est instrumentis vel restibūs de resti. co. gen. peruenienti. ff. de fide instru. l. i.

L Qd. i. quā excōmunicatiōe. m. **A**cro. Oliginalis. n. **D**eb. illis: quibus p̄posita fuit exceptio quousq; procedit in principali. de p̄ci. auditib. (de do. Addi. et cōtū. cu dleccit in fī. Hosti.) o. **C**laratione. Jura mēto p̄missio (lez an cōdemnationē Jo. an.) de hoc z d. Addi. his que vi metus causa fuit. c. vi. p. **C**ōdemnās. Incligas hoc nisi errore probabili excusareretur: vt. s̄. de senten. ex. com. factio. s̄. co. lib. de elec. c. i. in fī.

q **J**udicij. Per sententiam non finiti (non enim lo-

quitur de instanciā que fīm. **R**. perit curſu erlenii q̄

no habet locum fīm Can. s̄. de iudi. c. penul. et dīc h̄

Hosti. q̄ ratio iuris diversi sumitur eo decre. sup eo

ii. dīp. appel. vt dīc in predicta decre. pe. Jo. an.) ad dif-

ferentia eius quod sequitur. sed si post.

Liber

A Probetur. Infra octo dies: vt. s. Jo. an.

B Duraturis. Etiam si cum publice excommunicato fuerit actum: licet secus in iudice. s. de re iudi. ad probandum. Olim processus habitus cum actor excommunicato non valebat: vt. s. co. exceptionem: als q̄re fieret ibi p̄dēnatio ex p̄faz. et ibi de s.

Contra. s. co. li.

de referip. ca. i.

vbi processus ha

bitus cum acto/

re excommunicato

spō lute p̄ter al-

quod exceptio/

s auxilium non te-

net. Hosti. in rel-

egit decre. Istam

i occulto excom-

municato (hoc

hie nō placet Ar-

chi. sed Hosti.)

Sed tu sole vi-

ibi plene dixi: s.

q̄ decre. hec locū

habeo in p̄cessu

habito coram or-

dinario vel corā

delegato quādo

excommunicatio/

erat actor post i-

peratione. illa

autem q̄n actor

erat excommuni-

catus tempore i-

perrati refeript.

C Duas vices. Sicut in reprobationib⁹ testi⁹. s. de re/

testi⁹. lice⁹. iij. in appellariō⁹ et dilationib⁹. s. de appel-

lā. sua nob̄. de dila. l. vi. bī fa. de bo. auct. iudi. pos. l. vi

l. i. s. Jo. an.) d.

Emerserit. s. s. of. dele. insinuāre.

et facit quod dixi. s. i. p. c. v.

C Prompta. s. de

st. v. lens. iij. de restitu. spoli. litteras. s. p̄cretra. v.

nde dicitur: hodie agamus. ff. vt imposs.

lega. si is a quo. i. responso. (neccidationem peti. et idē

Hosti. et Archi. Job.) f.

C Superuenerit. Et si op-

uerit: de hoc sile faciet turamento. s. co. l. d. elec. vt cir-

ca. s. super huiusmodi. t. s. e. pastoralis. Vel dicit q̄ nō

est necessariū turamento: ex quo pbatione ostendit. Ho-

sti. (q̄ alle. s. e. exceptione. et idē Jo. mo. et Arch.)

C Antiqua. Iā bis p̄posta: vel ole erit nō p̄posta

Nora vbi Hosti. h.

Executionē impedit. Nora q̄ me-

rūs executor debet admittere exceptionē excomunica-

tōnis. Idem de alijs que nō. s. de re iudi. q̄ ad consul-

tatione. (quas hicno. Host. et Jo. mo. i)

Obire. bī. s. ae si ille tempē sine excommunicatio/

carus nō fuisset.

C Sit publice. Hosti. allegat hanc litteram p̄o se

ad probandum q̄ decre. ista loquitur de occulto excom-

municato. Sed ego dico (Idem Job. mo.) q̄ līa ita

facta solū diuisionem inter occultū et publicū quo

ad officium iudicis nō quo ad alia supradicata. supplex

enīm iudex de lute et de factō noto: lo non occulto. iij. q̄

j. s. quando autē. C. qui et aduer. quos in integrū resti-

tuō. l. j. de hoc. s. de postu. bone. ii. In causa autē ele-

citorum supplet id: distincte de facto: vi. xxvii. d. pulçr.

vbi de hoc. t. s. de elec. cū nobis olim. **C** Ecipiat.

Additio. Hoc forte timore cōdemnationis expensaz. (pp̄e quez

force non excipit sed pretest vel oīno sicut vbi Hosti.)

de qua dicitur est supra. m. **C** Repellere. Si dure

judicium. si autem est finitū ab executō poterit absti-

nere. s. proxi. responso. Idem Jo. mo. sed Hosti. qui Addi-

cato et notorio non valere: dicit q̄ etiam si executō esset

iudex revocare executionē. Hoc

non placet: vt no.

s. in glo. celas. s. Johā. an.)

C Vm quis. an. ca. II

C dam seculare iudices

coram eis excipitur de re per ecclasticum iudicem iudi-

cata: in casu i. quo ad eu⁹ per

tinet cognitione de consuetudi-

ne vel de iure: recutient exci-

pientes audire: in derogatio-

nam iurisdictiōis ecclastice

et p̄tempū. Decernimus ut

censurā ecclastica ab initio

coerceant hīmō: t. ad ad-

mittendū exceptionem ean-

dem (ybi alias de iure debet

admitti) a locorū ordinarijs

C Cognitio. et

pronunciatio: q̄ licet regulariter

de qua re indep-

cognoscit p̄man)

et ff. de iudi. de qua re. s. de causa

hoc in glo. vi. (vbi posuit plures alios causas q̄bus fall. Additio

hec regulā. ibi vi. Johā. an.) tū interdū cognoscit qui

nō prūnciar. pone exemplū. s. de referip. cū coningat

Indro. s. de testa. raynurtus. tē in casu. v. q. iij

duodecim. iij. q. vi. accusatus cum simillibus.

C Consuetudine. Nota q̄ pluerido dat iurisdictio-

nam. ix. q. iij. coequitatis. s. de fo. cōpē. cum p̄tingat. s.

e. li. de off. or. romana. s. d. fo. cō. romana cum li.

C De iure. De iure cognoscit ecclastice: inde inter-

latos: vbi haber temporali dominia. De iure. v. ene-

tes. jne. de. vel mo. e. vlti. tē in matrimonialib⁹ et spi-

ritualib⁹ causis. de or. cog. ri. s. qui si sunt legi. cōs.

et in ecclasticis criminib⁹. vt no. s. de fo. cōpē. cū s.

s. co. ll. de fo. cō. vlti. tē cū causa delegat iudic

em seculare. s. de rapro. in archiepiscopatu. tē per

recouentionē. iij. q. viij. cuius in agēdo. tē in latos

qui sunt familia ecclastē sim quidā. lxx. tē. d. Indi-

catum. vbi lat. iudex est negligē. s. de fo. cōpē.

et trāmissa. t. c. licet ex suscepto: vbi de hoc (t. v. de

ib. no. in. ii. glo. t. q. lug. ea dīct. Jo. an.) Et q̄ dīct. o

ture: supple vel priuilegio conceit. ab eo q̄ sit illud con-

cedere possit. ista enim tria equiparant. c. dis. p̄tra mo-

rem. de off. ordi. duo simul. q̄. J. Jurisdictio. Q

papa pat. non debet: vt s. de immu. eccl. vlti.

C Admitit. s. vbi est tē corp⁹. s. uic. cadē. q̄ uitias. idē

ius sine causa p̄cedit. tē cadē. p̄dīt. p̄lonaz. tē ille q̄ ab

soliū possideat tē sine: als. enim exceptione rei iudicare

nō ob. ff. de excep. rei iudi. cū querit. t. l. se. t. l. s. tē me-

am. t. t. e. ti. aduerario. t. p̄t. pp̄on. hec excep. tā

li. p̄te. t. post. s. e. li. de li. p̄test. c. j. vbi de hoc.

De prescriptionibus

T. XIII

a. **Cöpellant.** Sic. s. t. p. l. l. c. e. de fo. c. d. h. de sen. erco. decernim. b. **Judicata.** Eo casu q. de p. f. u. t. d. i. n. e. v. de iure ad iudicem secularē cogitato p. m. e. b. r. a. v. e. s. in calu querio vidisti. c. **Judicata.** In hys eni ca/ non collit legem. s. de p. l. c. p. c. v. l. c. s. t. p. l. l. c. e. t.

d. **Sug. oras.**

No eni copellu

q. ipso secularē

qui tulerint sen

tentias q. minor

in maior. t. p. x. j.

d. inferior. d. ma

io. t. o. c. i. n. f.

rio; cū simili b.

Dino; autē est

turifidico secula

ris q. ecclastica

dejma. t. o. b. so

lita. t. e. v. d. i. s. t. s. i.

Imperato. (t. in

Clemen. pastora

lio. de re iudi. ad

s. i. Job. an.)

e. **Debita.** Br/

bitraria: ex quo

certa non statu

tur de offi. dele.

de causis. s. t. d. lu

re d. l. l. i. (fa. de

accu. inquisito/

nis. i. responso i

fi. t. tenebatur par

part ad interesse. s. de sen. excom. sacro.

Job immu. eccl. quoniam Joban. an.)

f. **Pilcopum.**

Primo ponit dierū: rationem

inter seres. Seco rōnē explicat. ibi: Nā licer.

Tertio a dicto t. ratiō vñ casus excipit. ibi:

Nisi. Premittit q. ep̄s super subsecione ecclē

siā sue doce. t. sus p̄cipio decimaz fundat invenit

onem luā de re cōmuni: vt in iuribus alleg. in glo. Do.

Tracta fute hec decre. de quadā extravaganti Grego.

que incipiebat per venerabilium: de q. facte mentione Ber.

s. de prescr. si diligenter in vlti. glo. t. s. ad cui⁹ decla-

rationē etiā emanauit: t. cor. q. ibi no. moderni Job. an.

g. **Ecclesiast.** Quo ad p̄plicatas t. sura ep̄iscopis.

h. **Decimas.** Id est quartā decimaz que debet epo.

s. co. de guerra. s. de deci. quoniam.

i. **Reperit.** alteri ep̄o loquit: vt p̄z p̄ sequentia.

j. **Proponit.** Per exceptiones prescriptionis non sit

conclit: quod dic te dixi. s. e. ll. de ll. contesta. c. ii.

k. **Constitut.** Et sic ius cōmune facit. p. actore. xy.

q. v. omnes baſilice. s. e. de quarta. t. de deci. dudu.

l. **Legitime.** s. spacio. t. annorum. Minor enim non

erit contra contra ecclesiam. xv. q. liii. quas actiones. s. co.

ti. de quarta. (contra laicam prescribit ecclesia spacio. xxx

annorum. Lu dic de x. vt dixi. s. co. illud. super. t. glo.

Job. an.) m. **Oportet.** Nec essetare importat. ad idē

lu. q. t. p̄ non op̄tēt: licer alibi honestatem denotet. xv.

18. q. c. i. vbi de hoc. Idē Arch. n. **Titulum.** Circa al

legationem t. probacionem tituli fuerunt opinione

aniquorum. et tales primo dixit Jobā. circa corporalia

necessitate esse allegari: et probari titulum: sed non circa in

corporalia. Sed contradicit sibi decreta. si diligenter: vt

ibid. no. ad decre. dudu. de deci. respondebar etiam ve

ibid. no. Alij diligenter inter corporalia que habet cau-

sam. continuam: t. que non. vt in primis non requirat

titulus: sed in secundis: sic. s. e. auditis. s. s. serui. ven.

si q. diuurno. Alij diligenter: aut q. agit ex p̄scriptōe

aut explit. Si agit: vt. xvi. q. liij. s. p̄ores. t. C. de pre-
ser. xxi. an. si quis emptionis. necesse haber titulum
probare. Si exp̄it: vt. s. de proba. et litteris: t. c. non
haber necesse titulum probare: tū quia nemo cogit di-
cere titulum possessionis sue. h. q. v. s. i. C. d. pe. here. l.
cogl. tū q. nō p̄
bante acore ab/
soluit re. v. q.
v. l. actor. (s. hec
decre. s. dicit. vt Additio
seque. s. i. t. a. vno. C. de pba.
actor. Alij dixer-
unt q. quoq. modo quis p̄scrī-
ptōe obiciat
sue agendo sue
defendēdo tenet
titulum. p̄bare:
v. s. e. si diligen-
ti. Alij dixerunt
t. hec fuit opinio
Hoff. in summa
huius t. q. non
est necesse proba-
ri titulu mī. q. s
possidet p̄ here
de vel p̄ posses-
sore. C. d. peri. he-
re. cogl. v. nī. s. t. e.

H **Piscopū q. ecclē**
ast decimā quāl
ab eo repetit: xpo
nit (licet i tua sint
constitute dioce.) se legitime
prescripsisse: allegare opor-
ter (cum ius cōmune contra
ipsum faciat) huiusmodi pre-
scriptionis titulum et proba
re. Nam licet ei qui rez p̄
scribit ecclastica: si sibi nō
est cōtrarium ius cōmune:
vel cōtra eum presumptio nō
habetur: sufficiat bona fides
vbi tū est ei ius cōmune con-
trarium: vel habetur presum-
ptio p̄tra tpm: bona fides nō
sufficit: s̄t est necessarius titu

presumptio contra possessorē. C. de proba. siue possi-
lētis: vel nī se ad hoc obligauerit: vt. s. de proba. ll.
cer. t. hoc casu allegabāt decre. s. d. deci. dudu. Alij di-
cebant q. oīm sufficiebat bona fides per decre. s. e. ad
aures. hodie requirebatur titul⁹. s. o. si diligenter. His
omnibus opinionibus rescalta tene quod no. Bern.
z moderni. s. o. si diligenter. quoniam hic approbat opti-
mo. Sed obiecto q. decre. ista et eius distinctio potius
sit de verbo q. d. re. quod esse non debet. s. e. ll. de eccl.
cōmissa. s. p. ro. fm hoc enim omni calu necesse erit titu-
lum probare: tū prescrīpto semper sit contra tū: et
sic contra prescribēto semper presumēdo. s̄t obiecto
non est vera: nō enim est contra ius q. aliquis i fundo
meo servitū acquirat: ino potius preter ius. licer eni-
sit contra ius meum: non tamen contra ius cōmune
vt probatur de serv. C. t. ff. impuretur igit mihi si ful-
negligens et remissus. s. o. vigilant. Item voluerunt
quida dicere q. non est contra ius q. ynis ep̄iscopus i
dioce. alterius sibi acquirat iura ep̄iscopalia: sed q. ar-
chidiaconus vel inferior ep̄iscopo sibi acquirat ep̄iscop-
alia: hoc est contra ius. t. lido sine titulo non p̄scrī-
bitur. ad hoc. e. d. l. contra morē. de exc. p. a. acceditibus.
Sed p̄mitim quod de ep̄iscopo dicitur fallum est: vt hic
vides. ad hoc. iij. q. vi. per torum. ix. q. ii. per torū. Dic
ludiclo meo: s̄t breuiter interdum ius cōmune verat
ne prescrīpto procedat. et hoc facit interdū ratione rei
interdū ratione personē. Et hos casus habes notatos
xvi. q. liij. clerici. et per Bern. s. de prescr. cum non li-
ceat. de his nīsl ad nos. Interdū ius cōmune facit p̄
pertōe et contra possessorē: vt in exemplis hic postis
et in decre. dudu. de deci. t. tunc est necesse allega-
re et probare titulus: vt hic. ad idē. xciij. d. illud. nem. o
enim debet vel illis ornamentis: nīl p̄bet a principe s
sibi fusse concessum. C. de vlti. t. aura. l. nemo. C. nul-
l. l. licere in fr. l. vna. ll. xi. ad hoc. i. Bach. x. ybi antio-
chus dedit Jonathē p̄tē bibedi i auro t. cē in purpu-
l. l. lliq